

RAHANDUSMINISTER

MÄÄRUS

Hoolsusmeetmed, edastatava teabe loetelu ja liiduvälise platvormihalduri registreerimine

Määrus kehtestatakse maksualase teabevahetuse seaduse § 20²⁶ ja § 20²⁸ lõike 5 alusel.

1. Peatükk Reguleerimisala

§ 1. Määruse reguleerimisala

Määrusega kehtestatakse müüja ja tema poolt rendile või üürile antud kinnistu kohta teabe kogumise ja kontrollimisega seonduvad hoolsusmeetmed, maksuhaldurile edastatava teabe loetelu ning liiduvälise platvormihalduri registreerimise kord.

2. Peatükk Hoolsusmeetmed

§ 2. Füüsilisest isikust müüja kohta teabe kogumine

(1) Platvormihaldur kogub füüsilisest isikust müüja kohta järgmise teabe:

- 1) ees- ja perekonnanimi;
- 2) aadress elukohariigis või -jurisdiktsioonis;
- 3) kõik temale väljastatud maksukohustuslasena registreerimise numbrid või kui maksukohustuslasena registreerimise numbrit ei ole, siis selle sisuline ekvivalent ja igal juhul selle väljastanud riik või jurisdiktsioon;
- 4) maksukohustuslase registreerimise numbri ja selle sisulise ekvivalendi puudumise korral müüja sünnikohariik või -jurisdiktsioon;
- 5) käibemaksukohustuslasena registreerimise number, kui see on olemas;
- 6) sünnikuupäev.

(2) Kui füüsilisest isikust müüja on aruandlusest välistatud müüja, siis tema kohta teavet ei koguta. Platvormihaldur võib tugineda oma kättesaadavatele andmetele, et tuvastada, kas kõnealune müüja on aruandlusest välistatud müüja.

§ 3. Juriidilisest isikust ja õiguslikust moodustisest müüja kohta teabe kogumine

(1) Platvormihaldur kogub üksusest müüja kohta järgmise teabe:

- 1) ärinimi;
- 2) registrijärgse asukoha aadress;
- 3) kõik temale väljastatud maksukohustuslasena registreerimise numbrid või kui maksukohustuslasena registreerimise numbrit ei ole, siis olemasolul selle sisuline ekvivalent ja mõlemal juhul selle väljastanud riik või jurisdiktsioon;
- 4) käibemaksukohustuslasena registreerimise number, kui see on olemas;
- 5) äriregistri kood, kui see on olemas;
- 6) püsiv tegevuskoht, mille kaudu toimub aruandekohustusega hõlmatud tegevus Euroopa Liidus, kui see on olemas, ja liikmesriik, kus see püsiv tegevuskoht asub.

(2) Kui juriidilisest isikust või õiguslikust moodustisest müüja on aruandlusest välistatud müüja, siis tema kohta teavet ei koguta. Platvormihaldur võib tugineda:

- 1) avalikult kättesaadavale teabele või kõnealuse müüja kinnitusele, et tuvastada, kas ta on aruandlusest välistatud müüja maksualase teabevahetuse seaduse § 20²² lõike 3 punktide 1 ja 2 tähenduses;
- 2) oma kättesaadavatele andmetele, et tuvastada, kas kõnealune müüja on aruandlusest välistatud müüja maksualase teabevahetuse seaduse § 20²² lõike 3 punktide 3 ja 4 tähenduses.

§ 4. Müüja kohta teabe kogumise erisused

(1) Platvormihaldur võib piirduda müüja kohta teabe kogumisel müüja ees- ja perekonnanime või ärinimega, kui ta tugineb müüja isiku ja residentsuse kindlaksmääramisel asjaomase riigi või jurisdiktsiooni või Euroopa Liidu tuvastusteenuse kinnitusele.

(2) Platvormihaldur ei ole kohustatud koguma müüja kohta käivat maksukohustuslasena registreerimise numbrit ega selle sisulist ekvivalenti, kui müüja residentsuse riik või jurisdiktsioon selle kogumist ei nõua. Maksu- ja Tolliamet avaldab selliste riikide ja jurisdiktsioonide nimekirja Maksu- ja Tolliameti veebilehel peadirektori käskkirjaga kinnitatud loetelus.

§ 5. Rendi või üüriteenusega seotud kinnistu kohta teabe kogumine

(1) Platvormihaldur kogub rendile või üürile antud kinnistu aadressi ja olemasolu korral kinnistu numbri või muu samaväärse numbri lähtudes selle liikmesriigi õigusest, kus kõnealune kinnistu asub.

(2) Platvormihaldur kogub iga maksualase teabevahetuse seaduse § 20²² lõike 3 punktile 3 vastava välistatud müüja osas dokumente, andmeid või teavet, mis tõendavad, et selle välistatud müüja poolt enam kui 2000 korral rendile- või üürile antud kinnistud kuuluvad samale omanikule.

§ 6. Müüja kohta ja rendi või üüriteenusega seotud kinnistu kohta kogutud teabe kontrollimine

(1) Platvormihaldur kontrollib määruse § 2, § 3 lõike 1 punktide 1-5 ja lõike 2 ning § 5 alusel kogutud teabe usaldusväärsust. Usaldusväärsuse kontrollimisel kasutab platvormihalduril kogu teavet ja kõiki dokumente, mis on tema andmekogudes kättesaadavad, samuti elektroonilist liidest, mille riik või jurisdiktsioon või Euroopa Liit on maksukohustuslasena registreerimise numbri või selle sisulise ekvivalendi ning käibemaksukohustuslasena registreerimise numbri kehtivuse kontrollimiseks tasuta kättesaadavaks teinud.

(2) Maksualase teabevahetuse seaduse § 23⁶ lõikes 1 ja 2 sätestatud olukorras olev platvormihaldur võib usaldusväärsuse kontrollimisel tugineda ka teabele ja dokumentidele, mis on kättesaadavad tema elektroonilist otsingut võimaldavates andmekogudes.

(3) Kui platvormihalduril on alust arvata, et kogutud teave on ebausaldusväärne, nõuab platvormihaldur müüjalt kogutud teabe parandamist või kinnitamist, samuti vajadusel täiendavate dokumentide, andmete või teabe esitamist.

§ 7. Müüja residentsuse kindlaksmääramine

(1) Platvormihaldur käsitab müüjat iga riigi või jurisdiktsiooni residendina, kus on tema peamine elukoht või registrijärgne asukoht. Lisaks käsitab platvormihaldur müüjat iga liikmesriigi residendina, kus on väljastatud tema kohta käiv maksukohustuslasena registreerimise number või selle sisuline ekvivalent või kus on tema käesoleva määruse § 3 lõike 1 punkti 6 kohane püsiv tegevuskoht.

(2) Kui platvormihaldur tugineb müüja residentsuse kindlaksmääramisel käesoleva määruse § 4 lõikes 1 osundatud tuvastusteenuse kinnitusele, siis käsitab platvormihaldur müüjat iga sellise riigi või jurisdiktsiooni residendina, mille kohta ta otsese kinnituse sai.

3. Peatükk

Edastatav teave

§ 8. Edastatav teave

(1) Teabeandja esitab maksuhaldurile järgmise teabe:

- 1) teabeandja ärinimi;
- 2) registrijärgse asukoha aadress;
- 3) maksukohustuslasena registreerimise number või selle puudumise korral selle sisuline ekvivalent;
- 4) kui teabeandja on liiduväline platvormihaldur, siis asjakohasel juhul ka individuaalne registreerimisnumber, mis on temale väljastatud käesoleva määruse § 9 lõike 3 alusel;
- 5) platvormide nimed, mille kohta teabeandja teavet esitab.

(2) Teabeandja esitab maksuhaldurile iga aruandlusega hõlmatud müüja kohta lisaks käesoleva määruse § 2 lõike 1 ja § 3 lõike 1 alusel kogutud teabele ka järgmise teabe:

- 1) teabeandjale kättesaadav kordumatu tunnusnumber või maksekonto number või viide muule sarnasele makseteenuse kontole, millele tasu kantakse või mida krediteeritakse (edaspidi: *finantskonto tunnuskood*), kui selle riigi või jurisdiktsiooni pädev ametiasutus, mille residendina aruandlusega hõlmatud müüjat käsitatakse, ei ole avaldanud, et ta ei soovi sellise teabe kogumist;
- 2) kui finantskonto omaniku nimi erineb aruandlusega hõlmatud müüja nimest, siis ka selle finantskonto omaniku nimi, kui see on teabeandjale kättesaadav, samuti muud finantsalased tuvastamisandmed, mis on teabeandjale kõnealuse finantskonto omaniku kohta teada;
- 3) iga riik või jurisdiktsioon, mille residendina aruandlusega hõlmatud müüjat käsitatakse;
- 4) aruandlusega hõlmatud müüjale eelneva kalendriaasta igas kvartalis makstud või krediteeritud tasude kogusumma ja aruandlusega hõlmatud tegevuste arv, mille eest tasu maksti või krediteeriti;
- 5) kõik teenustasud, vahendustasud või maksud, mille teabeandja eelneva kalendriaasta igas kvartalis aruandlusega hõlmatud müüjale makstud või krediteeritud tasust kinni pidas või sisse nõudis.

(3) Aruandlusega hõlmatud müüja poolt rendile või üürile antud kinnistu puhul esitab teabeandja maksuhaldurile lisaks käesoleva määruse § 2 lõike 1, § 3 lõike 1 ning §-i 5 alusel kogutud teabele ka järgmise teabe:

- 1) iga rendile või üürile antud kinnistu aadress ja kui see on teada, siis kinnistu number või muu samaväärne number vastavalt selle riigi või jurisdiktsiooni õigusele, kus see asub, samuti selle kinnistu liik;
- 2) iga rendi- või üüriteenusega seotud kinnistu kohta nende päevade arv, mil rendi- või üüriteenust osutati, kui see on teada.

(4) Teave rahas makstud või krediteeritud tasu kohta esitatakse vääringus, milles see maksti või krediteeriti. Kui tasu maksti või krediteeriti mitterahalises vormis, esitatakse selle kohta teave eurodes ning see konverteeritakse või selle väärtus määratakse kindlaks viisil, mille teabeandja on ühtlustatult kindlaks määranud.

(5) Teave aruandlusega hõlmatud müüjale makstud või krediteeritud tasu ja muude summade kohta esitatakse kalendriaasta selle kvartali kohta, mil tasu maksti või krediteeriti.

4. Peatükk.

Liiduvälise platvormihalduri registreerimine maksuhalduri juures

§ 9. Liiduvälise platvormihalduri registreerimine maksuhalduri juures

(1) Registreerimiseks edastab liiduväline platvormihaldur maksuhaldurile taotluse, mis sisaldab järgmist teavet:

- 1) nimi;
- 2) postiaadress;
- 3) elektronpostiaadressid, sealhulgas tema hallatavate platvormide veebilehed;

4) liiduvälisele platvormihaldurile väljastatud maksukohustuslasena registreerimise number, selle puudumisel selle sisuline ekvivalent;

5) info direktiivi 2006/112/EÜ (*) XII jaotise 6. peatüki 2. ja 3. jao kohase registreerimise kohta, kui see on olemas;

6) liikmesriigid, mille residentidena aruandlusega hõlmatud müüjaid käsitatakse.

(2) Kui registreerimist taotleb selline liiduväline platvormihaldur, kelle registreering on varasemalt kehtetuks tunnistatud MTVS § 20²⁵ lõikes 1 sätestatud kohustuse täitmata jätmise tõttu, peab ta lisaks käesoleva paragrahvi lõikes 1 sätestatud teabele edastama ka seni edastamata käesoleva määruse §-s 8 nimetatud teabe.

(3) Registreerimisel väljastab maksuhaldur liiduvälisele platvormihaldurile individuaalse identifitseerimisnumbri.

(4) Liiduväline platvormihaldur teavitab viivitamatult maksuhaldurit kõigist muudatustest käesoleva paragrahvi lõikes 1 kohaselt esitatud teabes.

5. Peatükk Rakendussätted

§ 10. Määruse jõustumine

Määrus jõustub 01. jaanuaril 2023. aastal.

(allkirjastatud digitaalselt)

Keit Pentus-Rosimannus
Rahandusminister

(allkirjastatud digitaalselt)

Merike Saks
Kantsler

Rahandusministeeriumi selgitused määrusele

1. Peatükk – „Reguleerimisala“

Kõnealune peatükk koosneb ühest paragrahvist.

§ 1. Määruse reguleerimisala

Reguleerimisala säte pelgalt dubleerib kõnealuse määruse aluseks olevaid volitusnorme. Sätte eesmärgiks on tagada normi adreessatidele õigusselgus selles, mida kõnealune määrus otseselt reguleerib. Sisuliselt võib määruks leida järgmised juhised maksualase teabevahetuse seaduses (edaspidi: *MTVS*) sätestatud aruandlusreeglite rakendamiseks: 1) rakendamisele kuuluvad hooldusmeetmed; 2) Maksu- ja Tolliametile (edaspidi: *MTA*) edastatav teave; 3) liiduvälise platvormihalduri registreerimine.

2. Peatükk – „Hooldusmeetmed“

Peatükis on loetletud hooldusmeetmed, mida platvormihaldurid peavad oma müüjate suhtes jooksva kalendriaasta 31. detsembriks (st 31. detsembri seisuga) rakendama vastavalt *MTVS* §-le 20²⁴ lõikele 1. Kõnealune peatükk koosneb kuuest paragrahvist (§-d 2-7).

§ 2. Füüsilisest isikust müüja kohta teabe kogumine

Kõnealune paragrahv koosneb kahest lõikest.

Esimene lõige sätestab platvormihaldurile kohustuse koguda füüsilisest isikust müüja kohta sama lõike punktides 1-6 loetletud teavet. Teabe kogumise eesmärgiks on tuvastada, milliste müüjate osas tuleb teavet *MTA*-le esitada, ehk millised müüjad on aruandlusega hõlmatud müüjad. See aga eeldab müüjate osas järgneva andmestiku kogumist:

- 1) ees- ja perekonnanimi;
- 2) aadress elukohariigis või -jurisdiktsioonis;
- 3) kõik temale väljastatud maksukohustuslasena registreerimise numbrid või kui maksukohustuslasena registreerimise numbrit ei ole, siis selle sisuline ekvivalent ja igal juhul selle väljastanud riik või jurisdiktsioon;
- 4) maksukohustuse registreerimise numbril ja selle ekvivalenti puudumise korral müüja sünnikohariik või -jurisdiktsioon;
- 5) käibemaksukohustuslasena registreerimise number, kui see on olemas;
- 6) sünnikuupäev.

Punktides 1, 3, 4, 5 ja 6 sätestatud andmete kogumise eesmärgiks on anda nii platvormihaldurile kui ka hiljem *MTA*-le piisavalt andmeid, et tõsikindlalt võimaldada müüja identifitseerimist. Punktis 2 sätestatud andmeartikli kogumise peamiseks eesmärgiks on aga anda platvormihaldurile pidepunkt, mille pinnalt eeldada müüja residentsust vastavalt kõnealuse määruse §-le 7. See määrabki reeglina ära, kas müüja näol on tegemist aruandlusega hõlmatud müüjaga või mitte (nt kas ta on liikmesriigi või partnerjurisdiktsiooni resident).

Regulatsioon lähtub eeldusest, et platvormihaldur juba valdab olulisel määral kogutavat teavet või tal on seda võimalik oma valdusesse saada vähese halduskoormusega. Kindlasti peab platvormihaldur valdama müüja kohta teavet ulatuses, mis võimaldab teda identifitseerida, sest vastasel juhul ei ole platvormihalduri ja müüja vahelise õigussuhte reguleerimine mõeldav – platvormihaldur peab teadma, kellega ta lepingu sõlmib ainuüksi selleks, et vajadusel tema suhtes õiguskaitsevahendeid kasutada, kui müüja peaks oma lepingutingimusi rikkuma. Andmeartiklid, mida aga platvormihaldur veel ei valda, on võimalik päringute kaudu välja nõuda, mh takistada platvormi kasutamist enne, kui puuduolev teave on

esitatud. Kuidas platvormihaldurid aga konkreetselt tagavad müüjatelt nõutava teabe laekumise jääb siiski peaaesjalikult nende endi kaalutleda – peasi, et teave oleks laekunud ja kontrollitud jooksva kalendriaasta 31. detsembri seisuga.

Ees- ja perekonnanimi on iseenesest mõistetavad teabeartiklid, ehk mõistagi peetakse siin silmas füüsilisest isikust müüja nime nii nagu seda mõistetakse nimeseaduses ning *mutatis mutandis* teiste riikide ekvivalentses õigusaktis. Siin ei peeta silmas fantaasianimesid või tüüpilisi kasutajanimesid, mis koosnevad tähtedest, numbritest või muudest sümbolitest.

Aadress elukohariigis või -jurisdiktsioonis tähendab füüsilise isiku elukoha aadressi mis tahes riigis või jurisdiktsioonis. Termin „jurisdiktsioon“ all peetakse silmas selliseid eriterritoriume, kus eksisteerib oma maksurežiim, kuid mis nominaalselt ei kujuta endast eraldiseisvat riiki, näiteks Jersey.

Maksukohustuslase registreerimise number (ingl keeles *taxpayer identification number*; *TIN*) on lühidalt öeldes number, mis võimaldab identifitseerida maksukohustuslast. Eesti kontekstis tähendab see füüsiliste isikute puhul ennekõike isikukoodi. Kui aga tüüpilist maksukohustuslase numbrit ei ole, siis tuleb koguda selle ekvivalent ning igal juhul tuleb tuvastada ka riik, mis selle numbrit (või selle ekvivalenti) väljastas.

Kui füüsilisest isikust müüjal ei ole ei maksukohustuslase numbrit ega selle ekvivalenti, siis peab platvormihaldur koguma temalt teavet tema sünnikohariigi või -jurisdiktsiooni kohta. Samuti tuleb koguda füüsilise isiku käibemaksukohustuslasena registreerimise number, kui ta on käibemaksukohustuslasenaregistreeritud. Viimase andmeartiklina tuleb veel koguda füüsilisest isikust müüja sünnikuupäev.

Teine lõige sätestab erandi esimeses lõikes olevast teabe kogumise kohustusest, ehk teavet ei koguta füüsilisest isikust müüja kohta juhul, kui ta on välistatud müüja MTVS § 20²² lõike 3 punkti 4 tähenduses. Viidatud sätte punktides 1-3 sätestatud välistatud müüja kategooriad siinkohal kõne alla ei tule, sest need käivad vaid juriidilisest isikust või õiguslikust moodustisest müüja kohta. Tuleb seejuures rõhutada, et tegemist on keeluga koguda teavet, mitte platvormihalduri diskretsiooniga ise otsustada, kas ta kogub kõnealuse välistatud müüja kohta teavet või mitte. Kõnealuse sättega tagatakse teabe kogumise proportsionaalsus, st andmeid ei koguta ega tohigi koguda selliste müüjate kohta, kes on täielikult välistatud aruandlusreeglite kohaldamisalast.

Platvormihaldur võib füüsilisest isikust välistatud müüja tuvastamiseks tugineda talle kättesaadavatele andmetele. Regulatsioon lähtub eeldusest, et platvormihalduril on võimalik monitoorida oma platvormil toimuvat, ehk vaadata, kui mitu tehingut on füüsilisest isikust müüja sõlminud platvormi vahendusel ning kas sõlmitud tehingute koguhind ületab MTVS §-s 20²² lõike 3 punktis 4 sätestatud piirmäära.

§ 3. Juriidilisest isikust ja õiguslikust moodustisest müüja kohta teabe kogumine

Kui määruse § 2 reguleeris füüsilisest isikust müüjate kohta teabe kogumist, siis § 3 reguleerib juriidilisest isikust ja muust õiguslikust moodustisest müüja kohta teabe kogumist.

Kogutav andmestik on järgmine:

- 1) ärinimi;
- 2) registrijärgse asukoha aadress;
- 3) kõik temale väljastatud maksukohustuslasena registreerimise numbrid või kui maksukohustuslasena registreerimise numbrit ei ole, siis olemasolul selle sisuline ekvivalent ja mõlemal juhul selle väljastanud riik või jurisdiktsioon;
- 4) käibemaksukohustuslasena registreerimise number, kui see on olemas;
- 5) äriregistri kood, kui see on olemas;
- 6) püsiv tegevuskoht, mille kaudu toimub aruandekohustusega hõlmatud tegevus Euroopa Liidus, kui see on olemas, ja liikmesriik, kus see püsiv tegevuskoht asub.

Andmete kogumise eesmärk ja funktsioon on sama, mis füüsilisest isikust müüja puhul, ehk luua tingimused juriidilisest isikust ja õiguslikust moodustisest müüja identifitseerimiseks ning tema residentsuse eeldamiseks.

Äriseadustiku § 7 kohaselt on ärinimi firma, ehk „*././ äriregistrisse kantud nimi, mille all ettevõtja tegutseb.*“ Kuna müüja võib olla registreeritud ka teistes riikides, siis tuleb ärinime kindlaksmääramisel lähtuda vajadusel teise asjakohase riigi riigisisestest õigusest.

Platvormihaldur peab muuhulgas koguma müüja registrijärgse asukoha aadressi. Keerulisem on olukord siis, kui müüjaks on õiguslik moodustis, kellel ei ole registrijärgset asukohta. Sellisel juhul võib õigusliku moodustise tegutsemine platvormil olla välistatud – seda ennekõike põhjusel, et registrijärgse asukoha aadress tuleb koguda sõltumata selle olemasolust (vrdl seda näiteks käibemaksukohustuslasena registreerimise numbriga või püsiva tegevuskoha kohta teabe kogumisel) ning kui müüjal ei ole võimalik seda andmeartiklit esitada, siis ei ole platvormihalduril ka võimalik talle platvormile ligipääsu võimaldada ilma, et platvormihaldur ei rikuks käesolevas normis sätestatud teabe kogumise kohustust.

Maksukohustuslasena registreerimise numbriga ja käibemaksukohustuslasena registreerimise numbriga kogumine toimub üldiselt nii, nagu see toimub füüsilise isiku puhul v.a selle erisusega, et maksukohustuslasena registreerimise numbriga ja selle sisulise ekvivalendi puudumisel ei nõuta mingi täiendava andmeartikli kogumist (füüsilisest isikust müüja puhul nõutakse sünnikohariiki või -jurisdiktsiooni).

Äriregistri koodi kogumisel tuleb lähtuda äriseadustikus sätestatud äriregistrikoodist või muu asjaomase riigi *mutatis mutandis* ekvivalendist ning seda kogutakse vaid selle olemasolul. Lisaks tuleb veel koguda teavet püsiva tegevuskoha kohta (kui see on olemas) ning samuti tuleb tuvastada liikmesriik, kus see püsiv tegevuskoht asub. Püsiv tegevuskoht pole midagi muud, kui füüsiline majandusüksus, mille kaudu müüja oma majandustegevust Eestis või muus riigis või jurisdiktsioonis teostab – käesoleval juhul tähendab „majandustegevus“ siiski vaid aruandekohustusega hõlmatud tegevuse vahendamist platvormi kaudu. Püsiva tegevuskoha kohta ei ole informatsiooni vaja koguda juhul, kui see asub partnerjurisdiktsioonis.

Sarnaselt füüsilisest isikust müüjatega, ei koguta teavet juriidilisest isikust või õiguslikust moodustisest müüja kohta, kui ta on välistatud müüja. Kui füüsilisest isikust müüja saab olla välistatud müüja vaid MTVS § 20²² lõike 3 punkti 4 tähenduses, siis juriidilisest isikust või õiguslikust moodustisest müüja puhul sellist piirangut ei ole, ehk kõik MTVS § 20²² lõikes 3 sätestatud alused on asjakohased. Küll aga tuleb silmas pidada, et välistatud müüja tuvastamiseks kasutatavad andmestikud varieeruvad.

Valitsusüksuste ja aktsiaturul kaubeldavate ühingute puhul (punktid 1 ja 2) võib platvormihaldur tugineda avalikult kättesaadavale teabele või kõnealuse müüja kinnitusele. Kinnistu rendi- või üüriettevõtete ja kaupade müüjate puhul võib platvormihaldur tugineda oma kättesaadavatele andmetele. Sätte mõte on fikseerida ära platvormihalduri nõ „miinimumkohustus“, millest ta välistatud müüja tuvastamisel kaugemale minema ei pea. Näiteks piisab valitsusüksuse tuvastamisel kõnealuse müüja asjaomase kinnitusest (ehk kõnealune müüja ise ütleb, et ta on valitsusüksus) ning selle saamise korral ei ole platvormihalduril täiendavat kohustust vaadata muid andmeid.

§ 4. Müüja kohta teabe kogumise erisused

Määruse §-de 2 ja 3 eesmärgiks on anda platvormihaldurile piisavalt teavet, et identifitseerida müüja isik ning eeldada tema residentsust. Teatud juhtudel on aga võimalik müüja isiku ja residentsuse osas tõsikindlalt veenduda ilma, et oleks vaja koguda kõiki määruse §-des 2 ja 3 sätestatud andmeid.

Käesoleva paragrahvi lõige 1 näeb ette, et kui platvormihaldur tugineb müüja isiku ja residentsuse kindlaksmääramisel asjakohase riigi või jurisdiktsiooni või Euroopa Liidu tuvastusteenusele, siis võib teabe kogumine piirduda vaid müüja ees- ja perekonnanimega või ärinimega. Tuvastusteenust tuleb mõista kui IT lahendust, mis kinnitab, kas müüja on asjaomase riigi, jurisdiktsiooni või Euroopa Liidu

mõne liikmestriigi maksukohustuslane. Võrdluseks võib tuua näiteks Maksu- ja Tolliameti veebilehel oleva võlapäringu, kus trükkides asjaomasesse lahtrisse isikukoodi või äriregistrikoodi on võimalik saada infot, kas kõnealust isiku- või äriregistrikoodi kandev isik on maksuvõlglane või mitte. *Mutatis mutandis* korras annaks tuvastusteenus infot isiku ja tema residentsuse kohta.

Käesoleva paragrahvi lõige 2 näeb ette erandi, mille kohaselt ei pea maksukohustuslasena registreerimise numbrit ega selle sisulist ekvivalenti koguma juhul, kui müüja residentsuse riik või jurisdiktsioon selle kogumist ei nõua. Sätte eesmärgiks on realiseerida andmekaitseõiguses tuntud minimaalsuspõhimõtte. MTA avalikustab oma veebilehel peadirektori käskkirjaga kinnitatud loeteluna need riigid ja jurisdiktsioonid, mille puhul määruse § 4 lõike 2 kohane erand rakendub.

§ 5. Rendi või üüriteenusega seotud kinnistu kohta teabe kogumine

Käesoleva paragrahvi lõige 1 näeb ette kohustuse koguda täiendavat teavet selliste müüjate puhul, kes osutavad kinnistu rendi- või üüriteenust – nimelt peab platvormihaldur sellisel juhul koguma ka kinnistu aadressi ja kinnistu numbri (või muu samaväärse numbri) lähtudes selle liikmesriigi õigusest, kus see kinnistu asub. Kinnistu number tuleb koguda vaid juhul, kui kinnistu asub liikmesriigis. Kui kinnistu asub partnerjurisdiktsioonis, siis seda koguma ei pea.

Siinkohal tuleb rõhutada, et fraasi „/..rendile- või üürile antud kinnistu /..“ tuleb tõlgendada laialt, ehk see hõlmab ka kinnistu osa rendile- või üürile andmist. Regulatsioon on intuitiivselt mõistetav olukorras, kus müüja üürib näiteks ühte korterit kortermajas – sellisel juhul ei ole andmete kogumine problemaatiline, sest korter kujutab reeglina endast iseseisvat kinnistut, millel on oma aadress ja kinnistu number. Küll aga on keerulisem olukord, kus üüritakse välja vaid osa kinnistust – näiteks hotellide puhul on kinnistuks hotell tervikuna, ent seda moodustavad hotelliruumid ei pruugi olla eraldiseisvad kinnistud, millel oleks oma kinnistu number ja aadress. Sellisel juhul tuleks hotelliruumi üürile andmise korral koguda hotelli kui sellise aadress ja kinnistu number. Eesmärgipärane ei ole kõnealust normi tõlgendada selliselt, et see eeldaks terve hotelli kui majandusüksuse rendile andmist.

Kinnistu aadressi ja numbri kogumise eesmärgiks on tuvastada, kas seda kinnistut rendile või üürile andev müüja on aruandlusega hõlmatud müüja või mitte. Kui mainitud kinnistu asukoht on liikmesriigis, siis klassifitseerub müüja aruandlusega hõlmatuks, ehk platvormihaldur teab, et tema suhtes tuleb edaspidi MTA-le teavet edastada. Ühtlasi realiseeritakse sellega ka rahvusvahelises maksuõiguses üldtunnustatud põhimõtte, et kinnisvarast saadud tulu maksustamise õigus on sellel riigil või jurisdiktsioonil, kus kõnealune kinnisvara asub.

Lõige 2 sätestab kohustuse koguda täiendavat teavet juhul, kui kinnistuga seonduvat rendi või üüriteenust osutav müüja kvalifitseerub välistatud müüjaks MTVS § 20²² lõike 3 punkti 3 tähenduses. Sellisel juhul peab platvormihaldur koguma dokumente, andmeid või teavet, mis tõendavad, et see müüja tõesti vastab viidatud normis sätestatud välistatud müüja tunnustele, ehk ta annab rendile või üürile selliseid kinnistuid, mis kuuluvad samale omanikule ning mis asuvad samal aadressil.

§ 6. Müüja kohta ja rendi või üüriteenusega seotud kinnistu kohta kogutud teabe kontrollimine

Käesolev norm sätestab kohustuse kontrollida määruse §-de 2, 3 ja 5 alusel kogutud teabe usaldusväärsust, samuti teostatava kontrolli ulatust ning erijuhud, mil tekib täiendav kontrollikohustus.

Lõike 1 esimene lause sätestab üldise kohustuse kontrollida müüja kohta ja tema rendi või üüriteenusega seotud kinnistu kohta kogutud teabe usaldusväärsust, kuid teeb seda ühe erandiga – nimelt ei ole platvormihaldur kohustatud kontrollima määruse § 3 lõike 1 punkti 6 alusel kogutud teabeartikli (püsiva tegevuskoha olemasolu ja selle asukohariigi) usaldusväärsust. Kõnealune erand tuleneb otse direktiivist.

Lõike 1 teine lause sätestab kontrolli ulatuse, st kirjutab platvormihaldurile ette, millistele andmetele ja muudele vahenditele ta peab tuginema kogutud teabe usaldusväärsuse kontrollimisel. Sätte kohaselt peab platvormihaldur kasutama kogu teavet ja kõiki dokumente, mis on tema andmekogudes

kättesaadavad – see tähendab, et kontrolli teostamiseks ei pea platvormihaldur otsima andmeid, mis on väljaspool tema andmekogusid (nt ei pea tuginema avalikule teabele). Maksukohustuslasena registreerimise numbri ja käibemaksukohustuslasena registreerimise numbri kontrollimiseks peab aga platvormihaldur tuginema elektroonilisele liidesele, mille riik või jurisdiktsioon selleks otstarbeks on avalikkusele tasuta kättesaadavaks teinud. Kui selliseid päringuid ei ole võimalik teostada tasuta, siis ei ole platvormihalduritel kohustust ka seda liidest kasutada.

Lõige 2 sätestab kontrollimise erijuhud MTVS § 23⁶ lõikes 1 ja 2 sätestatud olukordades – ehk nende müüjate osas, kes olid eelnõu jõustumise ajaks juba platvormil registreeritud, võib platvormihaldur tugineda ka teabele ja dokumentidele, mis on kättesaadavad platvormihalduri elektroonilist otsingut võimaldavates andmekogudes. Samuti on sellisele kontrollistandardile õigus tugineda üksusel, kes muutub platvormihalduriks jooksva kalendriaasta kestel.

Lõige 3 sätestab olukorra, mil platvormihaldur on kohustatud uuesti kontrollima teavet, mida ta on juba varem kontrollinud. Nimelt, kui platvormihalduril tekib kogutud ja kontrollitud teabe osas hiljem kahtlus, et need andmed võivad siiski olla ebausaldusväärsed (sõltumata eelnevast kontrollist), siis peab platvormihaldur nõudma müüjalt kogutud teabe kinnitamist ja/või parandamist, samuti vajadusel täiendavate dokumentide, teabe või andmete esitamist. Näiteks võib selline olukord tekkida juhul, kui maksuhaldur saadab individuaalse teabepäringu platvormihaldurile ühe konkreetse müüja kohta ning selles päringus olev selgitus annab alust kahelda müüja kohta kogutud teabe usaldusväärsuses. Vajadus täiendada teabe, andmete või dokumentide järele võib tekkida juhul, kui kogutud andmete kinnitamiseks on vaja näiteks ID kaardi (või selle ekvivalendi) esitamist. Platvormihaldur peab lõppastmes ise kaalutlema, kuidas kõige paremini tagada kogutud teabe usaldusväärsus.

§7. Müüja residentsuse kindlaksmääramine

Lõige 1 annab platvormihaldurile juhised, kuidas määrata kindlaks platvormil tegutseva müüja residentsus. Nagu eelnevalt öeldud, ei ole siin tegemist residentsuse tõsikindla tuvastamisega, vaid pelgalt eeldamisega lähtudes kõnealuses sättes etteantud tunnustest. Nendeks on:

- 1) **müüja peamine elukoht või registrijärgne asukoht;**
 - a. kui müüja elukoht või registrijärgne asukoht on X riigis või jurisdiktsioonis, siis platvormihaldur *eeldab*, et müüja on vastavalt X-i resident.
- 2) **müüja maksukohustuslasena registreerimise number või selle ekvivalent;**
 - a. kui müüja maksukohustuslasena registreerimise number või selle ekvivalent on väljastatud liikmesriigis, siis platvormihaldur *eeldab*, et müüja on vastavalt selle liikmesriigi resident.
- 3) **müüja püsiv tegevuskoht;**
 - a. kui müüja § 3 lõike 1 punkti 6 kohane püsiv tegevuskoht on liikmesriigis, siis platvormihaldur *eeldab*, et müüja on vastava liikmesriigi resident.

Juhime tähelepanu, et punktides 2 ja 3 sätestatud tunnused kohalduvad vaid liikmesriikide müüjatele, mitte partnerjurisdiktsioonide müüjatele – näiteks, kui müüja püsiv tegevuskoht asub partnerjurisdiktsioonis, siis ei eeldata müüja residentsust selles partnerjurisdiktsioonis. Küll aga eeldatakse seda juhul, kui püsiv tegevuskoht oleks näiteks Lätis. Erisus on tingitud direktiivi ja OECD mudelreeglite mõneti erinevast kohaldamisalast.

Liikmesriikide puhul võib müüjal olla ka mitu eelkirjeldatud seost, ehk sellisel juhul käsitleb platvormihaldur teda samaaegselt mitme liikmesriigi residendina. Näiteks võib müüja registrijärgne asukoht olla Soomes, aga tal on ühtlasi püsiv tegevuskoht Lätis. Platvormihaldur käsitleb teda sellisel juhul nii Soome kui ka Läti residendina.

Lõige 2 sätestab aga erandi lõikest 1, ehk eeltoodud loetelust ei lähtuta juhul, kui platvormihaldur kasutab müüja residentsuse kindlaksmääramiseks määruse § 4 lõikes 1 kirjeldatud tuvastusteenust.

Direktiiv lähtub eeldusest, et kõnealune tuvastusteenus on piisavalt usaldusväärne müüja residentsuse tuvastamiseks.

Residentsuse eeldamine on üks põhilistest viisidest, kuidas tuvastatakse müüja aruandlusega hõlmatust. Kui müüja on käsitletav liikmesriigi residendina, siis on ta aruandlusega hõlmatud ja edaspidi tuleb tema kohta teavet esitada.

3. Peatükk – „Edastatav teave“

Käesolev peatükk koosneb ühest paragrahvist, mis sätestab MTA-le edastatava andmekoosseisu. Läbivalt kasutatakse kõnealuses sättes mitte terminit „platvormihaldur“, vaid terminit „teabeandja“ – seda põhjusel, et kõnealune säte on relevantne vaid sellisele platvormihaldurile, kes vastab MTVS § 20²³ lõikes 2 ja 3 sätestatud tunnustele.

Lõige 1 sätestab, milliseid andmeid peab teabeandja esitama MTA-le enda kohta. Nendeks on:

- 1) teabeandja ärinimi;
- 2) teabeandja registrijärgse asukoha aadress;
- 3) teabeandja maksukohustuslasena registreerimise number või selle puudumise korral selle sisuline ekvivalent;
- 4) kui teabeandja on liiduväline platvormihaldur, siis asjakohasel juhul ka individuaalne registreerimisnumber, mis on temale väljastatud käesoleva määruse § 9 lõike 3 alusel ;
- 5) platvormide nimed, mille kohta teabeandja teavet esitab.

Punkt 4 on relevantne vaid siis, kui teabeandja on liiduväline platvormihaldur MTVS § 20²³ lõike 3 tähenduses – individuaalset registreerimist ning selle raames antavat registreerimisnumbrit käsitletakse käesolevas seletuskirjas hiljem. Punktis 5 olev „platvormi nimi“ võib teatud juhtudel olla sünonüümne ka teabeandja ärinimega, kuid käibes võib sellel olla ka mingi muu (nt ärinimega võrreldes lihtsustatud) nimi.

Andmete esitamine on vajalik selleks, et MTA teaks, milline teabeandja millise platvormi eest oma aruandluskohustust täidab.

Lõige 2 sätestab andmed, mida teabeandja peab maksuhaldurile esitama iga aruandlusega hõlmatud müüja kohta. Sätte preambula on sõnastatud järgmiselt: „*Teabeandja esitab maksuhaldurile iga aruandlusega hõlmatud müüja kohta lisaks käesoleva määruse § 2 lõike 1 ja § 3 lõike 1 alusel kogutud teabele ka järgmise teabe /.../*“. Allajoonitud osast nähtub, et lõige 2 kohustab teabeandjaid edastama rohkem teavet kui on määruse §-de 2 ja 3 alusel kogutud – see on tingitud asjaolust, et edastatava teabe moodustavad ka sellised andmed, mida platvormihaldur otseselt müüjalt ei kogu, vaid mida müüja ise genereerib platvormil tegutsedes, ennekõike andmed osutatud aruandlusega hõlmatud tegevuse ja teenitud tulu kohta. Selle taamal tuleb lisaks kogutud teabele edastada maksuhaldurile veel järgmised andmed:

- 1) teabeandjale kättesaadav kordumatu tunnusnumber või viide pangakontole või muule sarnasele makseteenuse kontole, millele tasu kantakse või mida krediteeritakse (edaspidi: *finantskonto tunnusnumber*), kui selle riigi või jurisdiktsiooni pädev ametiasutus, mille residendina aruandlusega hõlmatud müüjat käsitletakse, ei ole avaldanud, et ta ei soovi sellise teabe kogumist;
- 2) kui finantskonto omaniku nimi erineb aruandlusega hõlmatud müüja nimest, siis ka selle finantskonto omaniku nimi, kui see on teabeandjale kättesaadav, samuti muud finantsalased tuvastamisandmed, mis on teabeandjale kõnealuse finantskonto omaniku kohta teada;
- 3) iga riik või jurisdiktsioon, mille residendina aruandlusega hõlmatud müüjat käsitletakse;
- 4) aruandlusega hõlmatud müüjale eelneva kalendriaasta igas kvartalis makstud või krediteeritud tasude kogusumma ja aruandlusega hõlmatud tegevuste arv, mille eest tasu maksti või krediteeriti;

5) kõik teenustasud, vahendustasud või maksud, mille teabeandja eelneva kalendriaasta igas kvartalis aruandlusega hõlmatud müüjale makstud või krediteeritud tasust kinni pidas või sisse nõudis.

Nimetatud andmed on vajalikud selleks, et MTA-l oleks võimalik teostada riiklikku järelevalvet aruandlusega hõlmatud müüjate suhtes, samuti teostada andmevahetust teiste liikmesriikide ja partnerjurisdiktsioonidega.

Punktides 1 ja 2 osundatud teavet edastatakse MTA-le vaid siis, kui see on teabeandjale kättesaadav. See ei tähenda seda, et see teave peab olema teabeandja valduses, vaid et teabeandjal on mõistliku pingutusega võimalik seda oma valdusesse saada. Termin „finantskonto tunnuskood“ on määratletud direktiivis järgnevalt: „*/platvormihaldurile kättesaadav kordumatu tunnusnumber või viide pangakontole või muule sarnasele makseteenuse kontole, millele tasu kantakse või mida krediteeritakse.*“ OECD Mudelreeglite kommentaaride kohaselt tuleb lugeda finantskonto tunnuskood teabeandjale kättesaadavaks muuhulgas siis, kui seda teab sama platvormi haldav teine platvormihaldur või kui seda teab mõni teine kolmandast osapooltest teenusepakkuja, kes on ühel või teisel viisil seotud platvormi haldamisega. Finantskonto tunnuskoodi ei koguta sellise müüja puhul, kes on resident liikmesriigis või partnerjurisdiktsioonis, mille pädev ametiasutus on teavitanud, et nad ei soovi sellise andmeartikli kogumist.

Punkti 3 järgi tuleb MTA-le edastada teavet aruandlusega hõlmatud müüja residentsuse kohta, mis on tuletatud määruse § 7 lõike 1 kohaselt või tuvastatud sama paragrahvi lõike 2 kohaselt läbi tuvastusteenuse. Kõnealune teave on MTA-le vajalik selleks, et tuvastada Eesti maksukohustuslased, ent samuti on seda teavet vaja automaatse teabevahetuse läbiviimiseks teiste liikmesriikide ja partnerjurisdiktsioonidega.

Punkti 4 kohaselt tuleb MTA-le edastada teavet viisil, millest nähtub kalendriaasta igas kvartalis makstud või krediteeritud tasude kogusumma, samuti aruandlusega hõlmatud tegevuste (sõlmitud tehingute) arv, mille eest seda tasu maksti või krediteeriti, kui see on teabeandjale teada või peab olema teada. Kõnealune teave on vajalik selleks, et teostada aruandlusega hõlmatud müüjate suhtes riiklikku järelevalvet, ehk kontrollida maksukohustuste nõuetekohast täitmist ja vajadusel tuvastada maksuotsusega õige tasumisele kuuluv maksusumma.

Punkti 5 järgi tuleb MTA-le edastada teenustasud ja vahendustasud, mida teabeandja on aruandlusega hõlmatud müüjale makstavatest tasudest kinni pidanud. Tihti on selline teenustasu/vahendustasu sõltuv sõlmitava tehingu maksumusest. Kõnealune teave võimaldab seega MTA-l kontrollida ja vajadusel ise tuletada lähtudes kõnealustest teenustasudest/vahendustasudest, kui palju tulu aruandlusega hõlmatud müüja asjaomasel kalendriaastal teenis või võis teenida.

Lõige 3 sätestab täiendava teabe edastamise kohustuse juhul, kui aruandlusega hõlmatud müüja tegeles kinnistuga seonduva rendi- või üüriteenuste osutamisega. Sellisel juhul tuleb esitada lisaks lõikele 1 ja 2 ning määruse §-i 5 alusel kogutud teabele ka järgmine teave:

- 1) iga rendi- või üüriteenusega seotud kinnistu aadress ja number või muu samaväärne number, kui see on teada, samuti selle kinnistu liik;
- 2) iga rendi- või üüriteenusega seotud kinnistu kohta nende päevade arv, mil rendi- või üüriteenust osutati, kui see on teada.

OECD Mudelreeglite kommentaaride kohaselt on päevade arv, mil rendi- või üüriteenust osutati, vajalik maksuhalduritele selleks, et oleks võimalik hinnata, kas rendi- või üüriteenus oli regulaarne või harv, samuti võib see näiteks vajalik olla teatud kohalike maksude administreerimiseks (nt hotellitasud vms). Termin „kinnistu liik“ tähistab seda, kas rendile või üürile antud kinnistu näol oli tegemist näiteks korteromandiga, hotelli- või muu majutusasutuse toaga, parkimisplatsiga või muu taolise kinnistu või selle osaga.

Lõiked 4 ja 5 on tehnilise iseloomuga sätted, mis määravad ära, millises vääringus tuleb tasu kohta teavet esitada ning milliste kalendriaasta perioodide kohta (käesoleval juhul kvartali kohta, mil tasu maksti või krediteeriti).

4. Peatükk – „Liiduvälise platvormihalduri registreerimine maksuhalduri juures“

Kõnealune peatükk koosneb vaid ühest normist (määruse § 9), mis omakorda koosneb neljast lõikest.

Esimene lõige sätestab loetelu teabest, mida liiduvälise platvormihalduri peab MTA-le edastama selleks, et ennast registreerida Eestis aruandekohustuslikuks:

- 1) nimi;
- 2) postiaadress;
- 3) elektronpostiaadressid, sealhulgas tema hallatavate platvormide veebilehed;
- 4) liiduvälisele platvormihaldurile väljastatud maksukohustuslasena registreerimise number, selle puudumisel selle sisuline ekvivalent;
- 5) info direktiivi 2006/112/EÜ (*) XII jaotise 6. peatüki 2. ja 3. jao kohase registreerimise kohta, kui see on olemas;
- 6) liikmesriik, mille residendina aruandlusega hõlmatud müüjat käsitatakse.

Punktis 5 sätestatud teabeartikkel käsitleb piiriüleste tehingute käibemaksuga maksustamist lähtudes direktiivi 2006/112/EÜ's sätestatud erikorrast, kus liiduvälise isik registreerib ennast ühes liikmesriigis ja deklareerib ning tasub EL-s osutatud teenustelt käibemaksu seal. Kirjeldatud erikorra kasutamine on aga vabatahtlik, ehk sellest ka põhjus, miks seda teavet tuleb edastada ainult selle olemasolu korral.

Punkt 6 kohustab liiduvälist platvormihaldurit teavitama MTA-d muuhulgas ka sellest, millise liikmesriigi aruandlusega hõlmatud müüjad tema platvormil tegutsevad. Mõistagi saab liiduvälise platvormihalduri oma registreerimiskohustusest teada pärast hoolsusmeetmete rakendamist, kui ta tuvastab oma platvormil liikmesriikide aruandlusega hõlmatud müüjaid. Teavitamise eesmärgiks on kinnitada MTA-le, et tegemist on registreerimiskohustusliku platvormihalduriga, samuti anda MTA-le infot selle kohta, mis liikmesriikidega ta potentsiaalselt asub andmevahetust teostama.

Teine lõige kohaldub sellisele liiduvälisele platvormihaldurile, kelle registreering on kehtetuks tunnistatud põhusel, et ta pole varasemalt täitnud nõuetekohaselt oma aruandluskohustust (teabe esitamist). Direktiiv lubab selliste liiduväliste platvormihaldurite uuesti registreerimist juhul, kui nad annavad piisavaid kinnitusi edaspidise õigusküsimuse käitumise kohta. Käesolev säte määrab selleks tagatiseks seni edastamata teabe edastamise MTA-le.

Kolmanda lõike kohaselt väljastab MTA liiduvälisele platvormihaldurile pärast registreerimist unikaalse identifitseerimisnumbri. See number kajastatakse ka komisjoni poolt peetavas keskregistris ning see tõendab ennekõike teistele liikmesriikidele, et liiduvälise platvormihalduri on oma registreerimiskohustuse täitnud.

Neljas lõige kohustab liiduvälist platvormihaldurit teavitama kõikidest muudatustest teabes, mida ta on esitanud MTA-le enda registreerimiseks. Meetme eesmärgiks on hoida teavet asjakohasena, samuti teavitada MTA-d näiteks sellest, et liiduvälise platvormihalduri ei vahenda enam aruandlusega hõlmatud müüjaid ja pole seega enam registreerimiskohustuslik.

RAHANDUSMINISTER
MÄÄRUS

Vabariigi Valitsuse 7.märtsi 2019. a määruse nr 21 „Maksukohustuslaste registri põhimäärus“ muutmine

Määrus kehtestatakse maksukorralduse seaduse § 17 lõike 1 alusel.

§ 1. Vabariigi Valitsuse 7. märtsi 2019. a määruse nr 21 „Maksukohustuslaste registri põhimäärus“ paragrahvi 33 tekst sõnastatakse järgmiselt:

„(1) Maksualase teabevahetuse rakenduse ametlik lühend on FATCA/DAC2/CRS/CbC/DAC6/DAC7.

(2) Maksualase teabevahetuse rakendusse kantakse maksualase teabevahetuse seaduse § 8² lõike 5, § 18 lõike 3, § 20³ lõike 4, § 20¹³ lõike 6 ja § 20²⁵ lõike 4 alusel valdkonna eest vastutava ministri määrusega kehtestatud deklaratsioonide vormidel ette nähtud andmed.“

§ 2. Määrus jõustub 01. jaanuaril 2023. aastal.

(allkirjastatud digitaalselt)
Kaja Kallas
Peaminister

(allkirjastatud digitaalselt)
Keit-Pentus Rosimannus
Rahandusminister

(allkirjastatud digitaalselt)
Taimar Peterkop
Riigisekretär

Rahandusministri 19. mai 2015. a määruse nr 16
„Maksualase teabevahetuse seadusest tuleneva deklaratsiooni vormide ja andmekoosseisude ning
nende esitamise ja täitmise korra kehtestamine“
Lisa 17

ARUANDEKOHUSTUSEGA HÕLMATUD MÜÜJA JA TEMA POOLT RENDILE VÕI ÜÜRILE ANTUD KINNISTU KOHTA ESITATAVAD ANDMED

1. Teabeandja kohta käivad andmed

- 1.1. teabeandja ärinimi;
- 1.2. registrijärgse asukoha aadress;
- 1.3. maksukohustuslasena registreerimise number või selle puudumise korral selle sisuline ekvivalent;
- 1.4. kui teabeandja on liiduväline platvormihaldur, siis asjakohasel juhul ka individuaalne registreerimisnumber, mis on temale väljastatud rahandusministri X kuupäeva määruse nr X „Hoolsusmeetmed, edastatava teabe loetelu ja liiduvälise platvormihalduri registreerimine“ § 9 lõike 3 alusel;
- 1.5. platvormide nimed, mille kohta teabeandja teavet esitab.

2. Aruandlusega hõlmatud füüsilisest isikust müüja kohta käivad andmed

- 2.1. ees- ja perekonnanimi;
- 2.2. aadress elukohariigis või –jurisdiktsioonis;
- 2.3. kõik temale väljastatud maksukohustuslasena registreerimise numbrid või kui maksukohustuslasena registreerimise numbrit ei ole, siis selle sisuline ekvivalent ja igal juhul selle väljastanud riik või jurisdiktsioon;
- 2.4. maksukohustuse registreerimise numbri ja selle sisulise ekvivalendi puudumise korral müüja sünnikohariik või –jurisdiktsioon;
- 2.5. käibemaksukohustuslasena registreerimise number, kui see on olemas;
- 2.6. sünnikuupäev;
- 2.7. teabeandjale kättesaadav kordumatu tunnusnumber või maksekonto number või viide muule sarnasele makseteenuse kontole, millele tasu kantakse või mida krediteeritakse (edaspidi: *finantskonto tunnuskood*), kui selle riigi või jurisdiktsiooni pädev ametiasutus, mille residendina aruandlusega hõlmatud müüjat käsitatakse, ei ole avaldanud, et ta ei soovi sellise teabe kogumist;
- 2.8. kui finantskonto omaniku nimi erineb aruandlusega hõlmatud müüja nimest, siis ka selle finantskonto omaniku nimi, kui see on teabeandjale kättesaadav, samuti muud finantsalased tuvastamisandmed, mis on teabeandjale kõnealuse finantskonto omaniku kohta teada;
- 2.9. iga riik või jurisdiktsioon, mille residendina aruandlusega hõlmatud müüjat käsitatakse;
- 2.10. aruandlusega hõlmatud müüjale eelneva kalendriaasta igas kvartalis makstud või krediteeritud tasude kogusumma ja aruandlusega hõlmatud tegevuste arv, mille eest tasu maksti või krediteeriti;
- 2.11. kõik teenustasud, vahendustasud või maksud, mille teabeandja eelneva kalendriaasta igas kvartalis aruandlusega hõlmatud müüjale makstud või krediteeritud tasust kinni pidas või sisse nõudis.

3. Aruandlusega hõlmatud juriidilisest isikust või õiguslikust moodustisest müüja kohta käivad andmed

- 3.1. ärinimi;
- 3.2. registrijärgse asukoha aadress;
- 3.3. kõik temale väljastatud maksukohustuslasena registreerimise numbrid või kui maksukohustuslasena registreerimise numbrit ei ole, siis olemasolul selle sisuline ekvivalent ja mõlemal juhul selle väljastanud riik või jurisdiktsioon;
- 3.4. käibemaksukohustuslasena registreerimise number, kui see on olemas;
- 3.5. äriregistrikood, kui see on olemas;

- 3.6. püsiv tegevuskoht, mille kaudu toimub aruandekohustusega hõlmatud tegevus Euroopa Liidus, kui see on olemas, ja liikmesriik, kus see püsiv tegevuskoht asub;
- 3.7. finantskonto tunnuscode, kui selle riigi või jurisdiktsiooni pädev ametiasutus, mille residendina aruandlusega hõlmatud müüjat käsitatakse, ei ole avaldanud, et ta ei soovi sellise teabe kogumist;
- 3.8. kui finantskonto omaniku nimi erineb aruandlusega hõlmatud müüja nimest, siis ka selle finantskonto omaniku nimi, kui see on teabeandjale kättesaadav, samuti muud finantsalased tuvastamisandmed, mis on teabeandjale kõnealuse finantskonto omaniku kohta teada;
- 3.9. iga riik või jurisdiktsioon, mille residendina aruandlusega hõlmatud müüjat käsitatakse;
- 3.10. aruandlusega hõlmatud müüjale eelneva kalendriaasta igas kvartalis makstud või krediteeritud tasude kogusumma ja aruandlusega hõlmatud tegevuste arv, mille eest tasu maksti või krediteeriti;
- 3.11. kõik teenustasud, vahendustasud või maksud, mille teabeandja eelneva kalendriaasta igas kvartalis aruandlusega hõlmatud müüjale makstud või krediteeritud tasust kinni pidas või sisse nõudis.

4. Andmed aruandlusega hõlmatud müüja poolt rendile või üürile antud kinnistu kohta

- 4.1. iga rendile või üürile antud kinnistu aadress ja kui see on teada, siis kinnistu number või muu samaväärne number vastavalt selle riigi või jurisdiktsiooni õigusele, kus see asub, samuti selle kinnistu liik;
- 4.2. iga rendi- või üüriteenusega seotud kinnistu kohta nende päevade arv, mil rendi- või üüriteenust osutati, kui see on teada.